

כי תצא חי"ט שיחה ג'

החקירה האם בקידושין העילה היא הכסף או הקידושין. ובעבודה: האם התחלת העבודה היא באהבת ה' – כסף, או ב"סור מרע" – קידושין "דאסר לה אכולא עלמא כהקדש".

בענין קידושי כסף חוקר הראגאטשאווער, האם העילה היא הכסף וע"י קנין הכסף נעשה הקידושין [כדמשמע מהגמרא שבקידושי כסף אינו יכול לחזור בו בתוך כדי דיבור, ומפרש הרשב"ם שהמדובר הוא שרוצה שכסף הקידושין יהי' מתנה, ומזה משמע שאם רוצה לקבל את הכסף בחזרה יכול לחזור בו, מפני שהעילה היא הכסף, ובכסף יכול לחזור בתוך כדי דיבור], או שהעילה היא הקידושין ועי"ז נקנה הכסף [וכדמוכח מזה שאם זרק את כסף הקידושין קרוב לה מקדושת, וישנם ראשונים האומרים שכן הוא ג"כ בנוגע לכסף הקידושין].

והנה בגמ' ישנם ב' לימודים שאפשר לקדש בכסף. והנה, לפי הלימוד מ"כי יקח איש גו' קיחה קיחה משדה עפרון" משמע שהעילה היא הקידושין, מפני שהפסוק אינו מדגיש את הכסף. ומלימוד ד"אין כסף לאדון זה אבל יש כסף לאדון אחר כשיוצאה ממנו", משמע שהעילה היא הכסף, שהרי ההדגשה היא על הכסף.

והביאור בעבודת האדם: כסף הו"ע אהבה, וקידושין הו"ע ד"אסר לה על כולי עלמא כהקדש". והחקירה היא האם העילה – התחלת העבודה – היא הקידושין – בהעבודה דסור מרע, ועי"ז באים לאהבה ולעשה טוב [שזהו הסדר הרגיל בעבודת ה' ולכן הלימוד ד"כי יקח איש" ששם הוא עיקר פרשת קידושין, מדגיש שהעילה היא הקידושין]. או שהעילה היא הכסף – העבודה דאהבה והעבודה דעשה טוב [שזהו הסדר כפי שהוא מלמעלה שלא ע"ד הרגיל, שנעשה ע"י העבודה בקבלת עול – עבודת האמה, ולכן הלימוד מאמה העברי' מדגיש שהעילה היא הכסף].

והנה, בכל נפש בפרט ישנם כל הדרגות, לכן ישנה נתינת כח שע"י האהבה ודביקות באלקות נעשה ממילא ההבדלה מחשיקת עוה"ז ונעשה היחוד והנישואין דבנ"י והקב"ה.